

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak – Kałużna

Protokolant Agnieszka Smolińska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2017 roku w Dzierżoniowie sprawy

z powództwa **J. J. (1)**

przeciwko **J. J. (2)**

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa **J. J. (2)**

przeciwko **J. J. (1)**

o podwyższenie alimentów

I. oddala powództwo J. J. (1) w całości;

II. podwyższa od J. J. (1) alimenty na rzecz J. J. (2) z kwoty po 550 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 września 2012 roku w sprawie sygnatura akt I C 1693/11 do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1 marca 2015 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk B. J. jako przedstawicielki ustawowej J. J. (2);

III. w pozostałym zakresie powództwo J. J. (2) oddala;

IV. obciąża J. J. (1) opłatą sądową w kwocie 210 zł;

V. zasądza od J. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od ponoszenia której J. J. (2) był zwolniony;

VI. wyrokowi w punkcie II. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód J. J. (1) wniósł o obniżenie alimentów orzeczonych na rzecz pozwanego J. J. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 września 2012 roku w sprawie IC 1693/11 z kwoty po 550 zł miesięcznie do kwoty po 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podniósł, iż od czasu uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód uległy zmianie jego możliwości zarobkowe oraz zmieniła się jego sytuacja rodzinna założył bowiem nową rodzinę i urodziła mu się córka M. J.. Powód wskazał ponadto, że stracił pracę, dzięki której osiągał dochody umożliwiające opłacenie orzeczonych

alimentów, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, aktualnie wyjechał za granicę by mieć możliwość podjęcia dobrze płatnej pracy, zaś jego partnerka, matka jego córki M. J. jest osobą także bezrobotną, bez prawa do zasiłku, a w chwili obecnej nie jest w stanie podjąć zatrudnienia, gdyż sprawuje osobistą opiekę nad małoletnią córką powoda. Powód podkreślał, że aktualna sytuacja finansowa jego rodziny nie pozwala zaspokoić podstawowych potrzeb jego nowej rodziny oraz uregulować miesięcznych wydatków to jest czynszu najmu w wysokości 850 zł oraz pozostałych opłat związanych z użytkowaniem lokalu mieszkalnego w wysokości 400 zł miesięcznie, nie wspominając o zakupie jedzenia czy też ubrania, ponadto posiadanie przez powoda kolejnego dziecka powoduje konieczność ponoszenia na nie wydatków, które miesięcznie wynoszą około 400 zł, ponadto posiada zobowiązania kredytowe w kwocie 957 zł, gdyż jak podkreślił po rozwodzie pozostał bez dachu nad głową, musiał wynająć mieszkanie, zakupić meble i niezbędne wyposażenie, a obecnie toczy się pomiędzy stronami sprawa o podział majątku wspólnego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 lutego 2015 roku przedstawicielka ustawowa pozwanego B. J. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od J. J. (1) na rzecz małoletniego J. J. (2) z kwoty 550 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie począwszy od dnia 01 marca 2015 roku, wskazując w uzasadnieniu, że sytuacja materialna przedstawiona przez powoda nie jest prawdziwa, że powód faktycznie zrezygnował z pracy a nie został z niej zwolniony, gdyż planował wyjazd za granicę, który w przypadku powoda nie był podjęty z konieczności znalezienia dobrze płatnej pracy a zaplanowany z najmniejszymi drobiazgami. Podkreśliła, że powód wskazując, że jest osobą bezrobotną dołączył do pozwu decyzję Powiatowego Urzędu Pracy dotyczącą swojej konkubiny a nie swoją, co oznacza że nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, zatem nie pozostawał w Polsce bez pracy, a zwolnienie się z pracy jest motywowane ukrywaniem dochodów, by uniemożliwić komornikowi egzekucję alimentów. Jako przykład utrudniania egzekucji komorniczej przywołała fakt, że powód wywiózł za granicę zajęty przez komornika i oddany mu pod dozór samochód osobowy M. (...) uniemożliwiający w ten sposób jego licytację.

Uzasadniając żądanie powództwa wzajemnego B. J. wskazała, że małoletni J. obecnie ma 14 lat i kwota jaką zasądzone od ojca, tj. 550 zł miesięcznie nie wystarcza na zabezpieczenie jego potrzeb, wskazała że chłopiec rośnie, więc odzież i obuwie trzeba wymieniać średnio raz na kwartał, co dla matki małoletniego jest sporym wydatkiem. Poza tym J. uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne, takie jak korepetycje z języka angielskiego, od ponad 4 lat, na basen, do klubu sportowego, gdzie gra w piłkę nożną, a to wiąże się z kosztami jak opłata składek, czy kupno odpowiedniego stroju sportowego i obuwia do gry na różnych nawierzchniach. Przedstawicielka ustawowa podkreśliła, że ze względu na bardzo dobre wyniki w nauce małoletni uczestniczy w różnych konkursach i olimpiadach, co także dodatkowo obciąża budżet domowy, ponadto J. bywa w kinie, jeździ na kolonie letnie, których koszt w całości pokrywa ona. B. J. wskazała, że pozwany od rozwodu nie korzysta z możliwości kontaktu z synem, nie uczestniczy w jego wychowaniu, nie zabiega o informacje dotyczące syna, nie współuczestniczy w życiu małoletniego, nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów związanych z faktem bycia ojcem. Matka J. J. (2) podkreśliła ponadto, że od października 2014 roku jej sytuacja finansowa i zdrowotna uległa pogorszeniu, że choruje na mięśniaki macicy, od października 2014 jest na 6 - miesięcznym leczeniu, którego koszt to 680 zł miesięcznie. Wskazała ponadto, że od maja 2014 roku założyła działalność gospodarczą, korzystając z dofinansowania unijnego, jednakże obecnie nie osiąga żadnych dochodów z działalności, gdyż jest ona w fazie realizacji projektu, a w utrzymaniu siebie i syna pomagają jej rodzice.

Pełnomocnik J. J. (1) wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego zarzucając twierdzeniom przedstawicielki ustawowej sprzeczność z rzeczywistością i podkreślając, że od 2013 roku sytuacja finansowa ojca małoletniego zaczęła się radykalnie zmieniać, ponieważ w firmie, w której był zatrudniony brakowało pracy, pracownicy większość czasu spędzali na bezpłatnych urloпах, na co on nie mógł sobie pozwolić, musiał szukać innego zatrudnienia, w związku z czym rozwiązał umowę o pracę za porozumieniem stron, a w lipcu 2013 roku podjął pracę w firmie (...) w Komornikach. Powyższe spowodowało – jak wskazał – że przez miesiąc nie miał dochodów, skutkiem czego nie był w stanie uregulować alimentów na syna, o czym poinformował jego matkę, która jednak nie wykazała zrozumienia i skierowała sprawę do egzekucji komorniczej. J. J. (1) podkreślił, że na skutek zajęcia komorniczego w dniu 25 stycznia 2014 roku została z nim rozwiązana umowa o pracę, zaś dopiero 1 kwietnia 2014 roku zatrudnił się w firmie (...), gdzie jego zarobki nie były wysokie i nie był w stanie płacić alimentów w pełnej wysokości, zatem wpłacał 200 zł – 300 zł. Jak podała B. J. wiedziała o jego pogarszającej się sytuacji finansowej, jednakże nie wycofała egzekucji, a zadłużenie

zwiększało się o koszty postępowania egzekucyjnego oraz odsetki, w sytuacji, gdy powód (pозwany wzajemny) miał na utrzymaniu niepracującą partnerkę i małą córkę oraz uzyskiwał dochody w wysokości 1600 zł. J. J. (1) wskazał, że wszystkie te okoliczności skutkowały, że został pozbawiony środków do życia i dlatego jego partnerka wraz z małą córką wyjechała do rodziny do Anglii do której on dołączył w październiku 2014 roku zabierając z Polski swój dobytek oraz rzeczy córki i konkubiny. Powód (pозwany wzajemny) wskazywał, że początkowo jego rodzina pozostawała na utrzymaniu brata konkubiny D. P., zaś w listopadzie 2014 roku otrzymał pracę w Anglii początkowo przez agencję pracy, z której obecnie utrzymuje swoją rodzinę spłacając jednocześnie kredyt w Polsce. Odnośnie sytuacji materialnej przedstawicielki ustawowej zarzucił jej niekonsekwencję, że prowadzi działalność gospodarczą nie przynoszącą dochodów, a mimo to po rozwodzie zakupiła samochód osobowy marki C. (...) o numerach rejestracyjnych (...) o wartości około 9000 zł mimo, że posiada drugi samochód V.. Zarzucił, że jej sytuacja nie jest tak zła jak przedstawia, skoro także spłaciła kredyt, a na utrzymanie syna wydaje jak podała 3000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 września 2012 roku w sprawie IC 1693/11 zasądono od powoda (pозwanego wzajemnego) na rzecz pозwanego (powoda wzajemnego) J. J. (2) alimenty w kwocie po 550 zł miesięcznie. Małżeństwo rodziców pозwanego zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. Według dokonanych wówczas ustaleń J. J. (1) pracował dorywczo na budowie od poniedziałku do soboty, wracając z pracy o godzinie 20-21, a na rozprawie przed sądem rozwodowym deklarował dochody w wysokości 2000 zł miesięcznie, zaś jego konkubina M. F. (1) pracująca w (...) w Ś. – zarabiała 1200 zł miesięcznie. Odnośnie przedstawicielki ustawowej w czasie orzekania poprzednich alimentów początkowo pracowała jako agent ubezpieczeniowy uzyskując wynagrodzenie w kwocie około 1500 zł netto i studiowała, a potem pozostawała na zasiłku chorobowym, którego wysokość wyniosła 946 zł miesięcznie. J. J. (2) był wówczas 10 - letnim chłopcem, który uczęszczał do szkoły podstawowej, korzystał z dodatkowych sportowych zajęć pozalekcyjnych, których koszt wynosił około 50 zł, z korepetycji – koszt 100 zł miesięcznie, korzystał z basenu, bywał w kinie – co kosztowało 50 zł miesięcznie, wyjeżdżał na letni i zimowy wypoczynek, co kosztowało około 2500 zł rocznie (około 210 zł miesięcznie). Małoletni J. w czasie orzekania rozwodu rodziców cierpiał na alergię pokarmową, jeździł wraz z matką na odczulanie, w tym do W..

Dowód: - akta Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie IC 1693/11,

- zeznania świadka M. F. (1) – karta 236,

Powód J. J. (1) pozostaje nadal w nieformalnym związku z M. F. (1), z którego pochodzi małoletnia M. J. urodzona w dniu (...).

W czasie składania pozwu powód wynajmował mieszkanie położone w B., gdzie opłata za najem wynosiła 850 zł plus opłaty w łącznej kwocie około 400 zł. W okresie od kwietnia 2014 roku do października 2014 J. J. (1) pозwany był zatrudniony w firmie (...) sp. z o.o. w K. na stanowisku kierowcy, umowę rozwiązał sam w dniu 19 września 2014 roku za wypowiedzeniem.

Wcześniej J. J. (1) pracował w firmie (...), gdzie zarabiał 3000-4000 zł, pozostając po 3 tygodnie poza domem pracując jako kierowca tira, z pracy tej został zwolniony.

Decyzją Starosty (...) z dnia 26 lipca 2013 konkubina powoda została uznana za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku. Dochody J. J. (1) w 2014 roku wyniosły łącznie 15.652,71 zł netto u obydwóch pracodawców.

W grudniu 2015 roku powód zrezygnował z mieszkania w Polsce, wyjechał za granicę, pozostał mu jednak do spłaty kredyt w kwocie 20.000 zł zaciągnięty na wyposażenie mieszkania, gdzie rata w miesiącu październiku 2014 roku wynosiła 957 zł, zaś planowany koniec spłaty to 2017 rok.

W dniu 12 września 2014 roku konkubina powoda wraz z córką wyjechała na zaproszenie swojego brata do Anglii i tam pozostała. W dniu 15 października 2014 roku dołączył do niej J. J. (1), który wyjechał do Anglii w celach zarobkowych,

gdzie zamieszkał ze swoją konkubiną i małoletnią M. w domu wynajmowanym przez brata konkubiny, otrzymując dla swojej rodziny do dyspozycji jeden pokój. Początkowo powód (pozwany wzajemny) ze swoją rodziną nie partycypował w kosztach utrzymania, później co najmniej od kwietnia 2015 roku jego rodzina dokładała się bratu konkubiny do utrzymania kwotą 420 funtów miesięcznie, a w kwocie tej były wszystkie opłaty.

Powód (pozwany wzajemny) początkowo, od listopada 2014 roku pracował w Anglii przez agencję pracy uzyskując niższe dochody w wysokości około 800-900 £ miesięcznie, zaś od lipca 2015 roku otrzymał kontrakt, czyli umowę o pracę, a jego miesięczny dochód wynosił około 1000-1180 £ miesięcznie, zależnie od przepracowanych godzin. Po przeprowadzce do Anglii partnerka powoda (pozwanego wzajemnego) pozostawała bez pracy, opiekowała się córką. Rodzina J. J. (1) otrzymywała w 2015 roku świadczenie na dziecko – M. J. w wysokości 80 £ miesięcznie, na J. J. (2) powodowi (pozw. wzaj.) świadczenie w Anglii nie przysługuje.

Dochody powoda w kolejnych miesiącach rosły i wyniosły średnio 1400£ miesięcznie (w przeliczeniu na złotówki 7000zł). Konkubina powoda podjęła pracę i zarabia 1100-1300 £ miesięcznie.

W toku postępowania rodzina J. J. (1) wyprowadziła się z domu brata jego konkubiny i zamieszkała osobno w wynajętym mieszkaniu, gdzie czynsz wynosi 675 £ miesięcznie, opłaty za media około 100 £ miesięcznie, podatek 136 £ miesięcznie. Córka J. – M. uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi 260 £ miesięcznie, przy dofinansowaniu 228 £ miesięcznie.

Rodzina J. J. (1) w Wielkiej Brytanii posiada zadłużenie w wysokości 5000£.

Średnia cena funta brytyjskiego w grudniu 2014 roku wynosiła 5,46 zł, w grudniu 2015 roku – 5,78 zł, w grudniu 2016 roku – 5,14 zł.

Konkubina J. J. (1) ma dwoje dzieci z poprzedniego związku, które wychowuje ojciec, nie płaci na nie alimentów lecz w sposób uzgodniony z ich ojcem pomaga w ich utrzymaniu.

J. J. (1) zasądzonych alimentów na J. J. (2) po raz pierwszy nie zapłacił w marcu 2014 roku, gdy zmieniał pracę, co skutkowało skierowaniem ich do egzekucji komorniczej, od maja 2014 roku dokonywał wpłat niepełnych kwot alimentów, wyższe wpłaty, równe i wyższe zasądzonej kwocie nastąpiły w listopadzie 2014 roku. Na dzień 09 września 2014 roku zaległość z tytułu alimentów wynosiła 2281,82 zł, zaś na dzień 13 lutego 2015 roku – 3052,86 zł. Ojciec przez długi czas uiszczal alimenty na rzecz J. w niepełnych kwotach.

Po wyjeździe za granicę J. J. (1) nie utrzymuje kontaktu z synem, nie kontaktuje się z jego matką w sprawach jego zdrowia, rozwoju, edukacji, nie przysyła synowi prezentów z okazji Świąt czy innych uroczystości. J. J. (1) i B. J. pozostają w konflikcie.

Dowód: - akt urodzenia M. J. – karta 7,

- faktura za wynajem mieszkania – karta 10,
- zestawienie opłat za mieszkanie – karta 11,
- wypowiedzenie umowy o pracę – karta 13,
- decyzja Starosty (...) – karta 14,
- kserokopia biletu na prom – karta 64-65,
- zaświadczenie o zarobkach – karta 180-181
- informacje od komornika i dowody wpłat – karta 9, 60-61, 169-172,

- dowód spłaty raty kredytu – karta 20,
- informacje o dochodach PIT 11 – karta 167-168,
- oświadczenie D. P. – karta 164,
- zeznania świadka M. F. (1) – karta 236-237,
- zaświadczenie o dochodach J. J. (1) – karta 372-373,
- zaświadczenie o dochodach M. F. (1) – karta 374-379,
- faktura za przedszkole – karta 380-381,
- umowa najmu mieszkania – karta 382-384,
- wyliczenie podatku – karta 385-386,
- opłaty za wodę i prąd – karta 387-390,
- informacje bankowe – karta 398-399,
- przesłuchanie powoda (pozw. wzaj.) – karta 237-238,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 238-239,

M. J. jest zdrowym dzieckiem. W marcu 2015 roku wydatki za jej przedszkole, do którego uczęszczała tylko w poniedziałki wynosiły 79,80 £ miesięcznie. Rodzice zapisali w tamtym czasie dziecko do przedszkola, mimo, że matka nie pracowała, gdyż chcieli aby córka miała lepszy kontakt z językiem i zasymilowała się w nowym kraju.

Od 10 listopada 2014 roku konkubinie pozwanego przyznano na M. J. zasiłek w wysokości 20,50 £ tygodniowo. Od stycznia 2016 roku małoletniej M. J. przysługuje nieodpłatne przedszkole w wymiarze 17 godzin tygodniowo, które jest obowiązkowe, za pozostałe godziny należy płacić.

Początkowo po przyjeździe do Anglii konkubina powoda (pozwanego wzajemnego) nie pracowała, nie mogła zarejestrować się jako osoba bezrobotna, bo wychowywała córkę.

Powód J. J. (1) jest zdrowy.

Dowód:

- informacja z przedszkola wraz z tłumaczeniem na j. polski – karta 182-183,
- informacja z angielskiego urzędu wraz z tłumaczeniem na j. polski – karta 184-185,
- zeznania świadka M. F. (1) – karta 236-237,
- przesłuchanie powoda (pozw. wzaj.) – karta 237-238,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 238-239,

Przedstawicielka ustawowa pozwanego (powoda wzajemnego) B. J. zamieszkuje wraz synem w P. w mieszkaniu własnościowym o powierzchni 52 m², które w wyniku podziału majątku zostało jej przyznane. W 2015 roku miesięczne opłaty za powyższe mieszkanie wynosiły: za czynsz i wodę około 200 zł, za telefon stacjonarny 35 zł, za prąd – 70 zł, za gaz około 150 zł miesięcznie (w listopadzie 2014 roku 296,24 zł za dwa miesiące), za telefon syna 44 zł. B. J. opłaca ponadto podatki rolne i od nieruchomości w łącznej kwocie około 250 zł, do listopada 2014 roku spłacała kredyt w

kwocie 4365 zł zaciągnięty w czasie trwania małżeństwa w (...), posiadała dwie polisy ubezpieczeniowe dla siebie, gdzie opłaty wynosiły – 143 zł i 316 zł rocznie w 2014 roku, zaś w 2015 roku odpowiednio 150 zł i 325,79 zł, nadto polisę mieszkaniową, ze składką roczną w 2014 roku – 190 zł, płaciła podatek za psa należącego do małoletniego – 50 zł na rok w 2014 roku, opłacała dwie polisy za użytkowany przez siebie samochód V. – w łącznej kwocie 839 zł w 2014 roku a nadto polisę na syna. W marcu 2015 roku matka pozwanego (powoda wzajemnego) poniosła wydatek w kwocie 2579 zł za leczenie psa syna, które było połączone z zabiegiem operacyjnym. Na B. J. zarejestrowany jest ponadto samochód marki C. (...), użytkowany przez M. F. (2) współpracownika jej ojca z G..

W maju 2014 roku B. J. założyła działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży internetowej wyrobów kamieniarskich korzystając z dofinansowania unijnego w wysokości 20.000 zł, które przeznaczyła na zakup sprzętu komputerowego, na budowę strony internetowej, na zakup wyrobów kamieniarskich. Ojciec B. J. od wielu lat pracuje w branży kamieniarskiej, jego działalność jest dochodowa, specjalizuje się w nagrobkach, zaś przedstawicielka ustawowa zajmuje się przede wszystkim sprzedażą kominków.

B. J. choruje na mięśniaki macicy, stosowane u niej leczenie lekami (...) wiąże się z wydatkiem 680 zł za opakowanie. W lipcu 2015 roku przedstawicielka ustawowa w czasie pobytu w Niemczech przeszła obustronny zator płucny, który zakończył się leczeniem w niemieckim w szpitalu, do Polski B. J. została przywieziona przez brata. Po powrocie przebywała na zwolnieniu lekarskim, otrzymywała wówczas świadczenie z ZUS w kwocie 370 zł miesięcznie. Od stycznia 2016 roku B. J. otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 136 – 302 zł. Matka małoletniego kontynuuje leczenie, bierze leki rozrzedzające krew, co będzie trwało do końca życia, ma silną anemię, co dwa miesiące wymaga hospitalizacji, nie może pracować.

W deklaracji podatkowej PIT – 37 za 2015 rok przedstawicielka ustawowa małoletniego wykazała dochód w kwocie 2193,32 zł. B. J. nie uzyskuje dochodów jako pośrednik ubezpieczeniowy.

Matka małoletniego nie decyduje się na wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej, mimo braku dochodów, gdyż jako osoba niezdolna do pracy mogłaby być zarejestrowana tylko 3 miesiące jako osoba bezrobotna, a potem mogłaby utracić ubezpieczenie.

B. J. nie pozostaje w żadnym związku, mieszka z synem, M. F. (2) nie jest partnerem matki małoletniego, lecz partnerem biznesowym jej ojca. Ojciec B. J. mimo przebytego udaru prowadzi nadal warsztat kamieniarski, jest to w jego przypadku działalność dochodowa. Z uzyskanych dochodów wspiera B. J. i jej syna.

Dowód: - decyzje o wymiarze podatku od nieruchomości i dowody płatności – karta 45-55,

- historia rachunku bankowego – karta 56- 59,

- dowód płatności za czynsz i wodę – karta 66-73,

- faktury i dowody płatności – 66-73,

- polisy ubezpieczeniowe B. J. i dowody płatności – karta 74-79, 82- 87, 231-232, 343,

- opłata podatku za psa – karta 80-81,

- faktury za zakup leku (...) karta 127-130,

- faktury z apteki – karta 218-221,

- faktura i paragony od weterynarza – karta 145,

- dokumentacja z leczenia B. J. w Niemczech wraz z tłumaczeniem – karta 221-222, 244-246,

- zwolnienia lekarskie – karta 247-248,

- zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach – karta 329,
- deklaracje podatkowe B. J. – karta 330-334,
- polisy ubezpieczeniowe J. J. (2) – karta 335- 341,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 238-239, 393-394,

Pozwany (powód wzajemny) J. J. (2) w czerwcu 2014 roku ukończył naukę w szkole podstawowej z wyróżnieniem, a od września rozpoczął w gimnazjum w P., gdzie osiąga bardzo dobre wyniki w nauce. W 2017 roku jest w trzeciej klasie gimnazjum, ten rocznik nigdy nie otrzymał bezpłatnych podręczników szkolnych, które matka musiała zawsze kupić. B. J. kupowała dla syna zwykle używane podręczniki do większości przedmiotów szkolnych, za wyjątkiem tych do języka angielskiego.

W 2015 roku pozwany (powód wzajemny) uczestniczył w wycieczce szkolnej do W., której koszt wyniósł 315 zł, we wrześniu 2015 roku był na wycieczce szkolnej w Ś. – za 35 zł, w kwietniu 2016 roku na wycieczce w O., B. i K. a jej koszt wyniósł 265 zł. Od 2010 roku J. J. (2) corocznie jeździł na kolonie w wakacje, których koszt wynosił od 650 zł – 870 zł. W czerwcu 2014 roku małoletniemu zakupiony został rower górski za kwotę 449 zł. J. J. (2) w czasie orzekania rozwodu i obecnie uczęszcza na dodatkowe zajęcia. Zawsze były to dodatkowe odpłatne zajęcia z j. angielskiego oraz zajęcia sportowe, nieraz bywały korepetycje. W 2015 roku powód uczęszczał na zajęcia piłkarskie, gdzie składka miesięczna wyniosła 30 zł, do tego dochodziły opłaty za klubowe dres i spodnie, nadto miał zajęcia z języka angielskiego, które kosztowały 200 zł. W 2015 roku J. J. (2) miał aparat ortodontyczny. W 2017 roku dodatkowe zajęcia J. z j. angielskiego kosztują 150 zł miesięcznie, a sportowe 120 zł miesięcznie. Chłopiec uczęszcza na boks, piłkę nożną i sporty walki.

W utrzymaniu J. J. (2) jego matce pomagają członkowie jej rodziny, najwięcej jej rodzice, którzy żywią ją i wnuka oraz przekazują pieniądze np. na leczenie. Narzeczona brata B. M. K. kupuje odzież J..

U J. J. (2) stwierdzono atopowe zapalenie skóry, co wymaga stosowania specjalnych płynów i środków aptecznych.

W 2016 roku B. J. przeprowadziła remont w pokoju syna, wydatki wyniosły ponad 3000 zł, które ponieśli jej rodzice, a brat z narzeczoną pomogli go przeprowadzić.

Miesięczny średni koszt utrzymania powoda wynosi co najmniej 1400-1500 zł na kwotę tę składa się 400 zł jako koszt żywienia, 150 zł – koszt zakupu odzieży i obuwia, 150 zł – korepetycje z języka angielskiego, 100 zł – koszt zajęć sportowych, 65 zł bilet miesięczny na dojazdy do D. na dodatkowe zajęcia, 100 zł (w przeliczeniu na 1 miesiąc) koszt letniego wypoczynku, 120 zł – koszt podręczników, wydatków szkolnych, w tym ubezpieczeń, przyborów szkolnych i wycieczek szkolnych (w przeliczeniu na 1 miesiąc), 35 koszt zakupu środków kosmetyków i środków czystości, w tym do utrzymania mieszkania w porządku w części przypadającej na małoletniego, 15 zł – fryzjer, 50 zł rozrywka (kino, urodziny kolegów, pizza, płyty itp.), 50-60 zł telefon, 200 zł udział w kosztach utrzymania mieszkania. Do tego dochodzą koszty leczenia, w tym atopowego zapalenia skóry, zakupu komputera, wyposażenia pokoju - około 150 zł w przeliczeniu miesięcznie.

J. J. (2) zwrócił się w wakacje 2016 roku do ojca o pomoc finansową w sfinansowaniu wyjazdu na obóz. Pomocy od ojca nie otrzymał, na obóz nie wyjechał. W czasie wakacji 2016 roku był wraz z kolegami z klubu na wyjeździe w P., wyjechał pod namioty, spędzał też czas z kolegami, łączne wydatki z tego tytułu wyniosły 2500 zł.

Dowód: - świadectwo ukończenia szkoły podstawowej i świadectwa szkolne – karta 88-90, 211,

- zgoda na wycieczkę – karta 91, 233, 353,
- dowody płatności za kolonie – karta 92,

- paragony i faktury zakupu odzieży i przyborów szkolnych – karta 93- 106, 108-110, 112-117, 120-122, 124-126, 147, 224-230, 346-350, 352, 354-355, 362- 364,
- bilety – karta 97, 99, 108, 124,
- faktury z apteki – karta 107, 111, 117, 118-119, 123, 143-144, 345, 351, 365- 366,
- paragony za konsultacje lekarskie J. 108, 124, 354,
- zaświadczenie z klubu sportowego – karta 146,
- informacja ze szkoły o wycieczce – karta 148,
- listy gratulacyjne – karta 212-213,
- faktury i paragony za meble i akcesoria – karta 356-361,
- kserokopie biletu miesięcznego – karta 367,
- zeznania świadka M. K. – karta 391-392,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 238-239, 393-394,

Między stronami było prowadzone postępowanie o podział majątku dorobkowego w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie zakończone w dniu 01 marca 2016 roku. W wyniku podziału B. J. przypadł lokal mieszkalny o powierzchni 52,20 m² położony w P. wartości 98.000 zł, samochód marki V. i wymienione ruchomości, zaś J. J. (1) nieruchomość rolna położona w K. o powierzchni 5110 m², wartości 142.000 zł, samochód marki M. (...) oraz ruchomości, ponadto zasądzono dopłatę od J. J. (1) na rzecz B. J. dopłatę w kwocie 22.418 zł.

Dowód: - akta sprawy (...)Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie,

- protokół zajęcia ruchomości – karta 62,

Odezwa do Konsulatu Generalnego RP o przesłuchanie w charakterze świadka – D. P. – brata konkubiny J. J. (1) przesłana przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w dniu 08 października 2015 roku do dnia ogłoszenia wyroku nie została wykonana. Odezwa do Sądu Rejonowego w (...) o przesłuchanie w charakterze świadka M. F. (2) nie została wykonana.

Dowód: - odezwy – karta 241, 259,

- informacja z Ambasady RP w L. – karta 307, 316,

Sąd zważył ponadto, co następuje

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalających wysokość alimentów. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie

art. 135 § 1 k.r.i.o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania J. J. (2), jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe jego rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie I C 1693/11, ostatnich alimentów, co miało miejsce 4,5 roku temu. Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji J. J. (1), Sąd oparł się na ustaleniach poczynionych przez Sąd w czasie postępowania rozwodowego, akcie urodzenia M. J., przesłuchaniu zobowiązanego, jego konkubiny oraz złożonych przez niego dokumentach dotyczących sytuacji materialnej oraz aktach sprawy o podział majątku dorobkowego byłych małżonków B. i J..

Wynika z nich, że jakkolwiek powód (pозwany wzajemny) miał przejściowe trudności w pracy, związane ze zmianą miejsca zamieszkania i wyjazdem na emigrację wraz z nową rodziną, to jego sytuacja obecnie jest ustabilizowana, na tyle, że pozwoliła jemu i jego konkubinie na stabilizację, godne życie za granicą i wynajęcie własnego mieszkania. Oboje partnerzy są zdrowi, uzyskują stałe dochody, małaletnia M. uczęszcza do przedszkola. Wprawdzie z zestawienia wydatków przedstawionego przez pełnomocnika powoda (pозwanego wzajemnego) wynika, że po odliczeniu od dochodów wszystkich wydatków w budżecie na utrzymanie rodziny pozostaje kwota 42 funty miesięcznie (niewiele ponad 200 zł), jednakże zestawienie to zostało jedynie częściowo udokumentowane tj. odnośnie wydatków za najem, przedszkole, wodę, gaz, podatek, zaś nie wykazano wydatków na leki, szczególnie, że nie podnoszono chorób w tej rodzinie, nie wykazano też wydatków np. na ubezpieczenie auta, czy paliwo, a dotyczą one kwot znacznych w przeliczeniu na złotówki, a suma tych dwóch ostatnich odpowiada przyjętym w obecnym postępowaniu kosztom utrzymania małaletniego J..

Odnośnie podnoszonej przez J. J. (1) zmiany w jego sytuacji materialnej wynikającej z urodzenia córki M. wskazać należy, że nie jest to okoliczność nowa, dziewczynka urodziła się 5 dni po orzeczeniu rozwodu, zatem już w trakcie tamtego postępowania, gdzie ustalano alimenty na J. - zwiększone wydatki jego ojca związane z utrzymaniem drugiego dziecka były uwzględniane.

Dostrzegając, że obecne ustabilizowanie finansowe rodziny J. J. (1) w Wielkiej Brytanii nie miało miejsca od samego początku, Sąd uznał – wbrew twierdzeniom jego i jego konkubiny, że sytuacja materialna ich rodziny nie była tak bardzo zła jak przedstawiono ją w pozwie o obniżenie alimentów w październiku 2014 roku. Skoro bowiem ojca małaletniego stać było wynajęcie w Polsce mieszkania za kwotę 850 zł miesięcznie, co w tamtym okresie było kwotą wysoką jak na realia tutejszych okolic, szczególnie, że dotyczyło niewielkiej wioski, generującej koszty dojazdów, to trudno przyjąć, że nie stać go było na alimenty w kwocie 550 zł orzeczone przez Sąd orzekający rozwód. Oczywiście nie budzi wątpliwości, że pozwany składając pozew, wyjeżdżając za granicę, co miało miejsce w tym samym czasie, mógł mieć trudności finansowe, związane z przejściowym brakiem dochodów, jednak powinien był się do tego przygotować i uwzględnić w swoich planach potrzeby swojego starszego dziecka, czego nie uczynił. J. J. (1) powołując się na swoją trudną sytuację finansową stwierdził, że po rozwodzie musiał zaciągnąć kredyt w kwocie 20.000 zł na wyposażenie mieszkania, bo z małżeństwa wyszedł z niczym, jednak nie wskazał, co stało się z tym wyposażeniem, czy zostało sprzedane gdy wyjechał z kraju, podnosił jedynie, że musi spłacać ratę bankową.

Ponadto, w wyniku postępowania o podział majątku J. J. (1) przypadła nieruchomości rolne o wartości 142.000 zł, co ewidentnie poprawia jego sytuację materialną, gdyż jej sprzedaż pozwoli na spłatę wszelkich zobowiązań kredytowych.

Reasumując sytuacja materialna J. J. (1) w porównaniu z czasem orzekania rozwodu nie uległa takiemu pogorszeniu jak przekonywał w pozwie i w czasie swojego przesłuchania. Obecnie, w czasie wyrokowania polepszenie jest nader wyraźne, skoro oboje z konkubiną posiadają stałe dochody i decydują się pozostać na emigracji w Wielkiej Brytanii mimo niepewności związanej z Brexitem. Nie ma zaś żadnych powodów, by poprzednimi, przejściowymi trudnościami finansowymi ojca, który obecnie żyje na godnym poziomie był obciążony jego syn.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej powoda (pозwanego wzajemnego) Sąd ustalił również, jakie dochody może osiągać przedstawicielka ustawowa B. J., na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec J.. Informacje o jej możliwościach zarobkowych, Sąd ocenił w kontekście jej zeznań, zeznań świadka M. K., zaświadczenia o wypłaconych zasiłkach, deklaracji podatkowych oraz dokumentacji lekarskiej, z których wynika, że przedstawicielka ustawowa pozwanego (powoda wzajemnego) nie uzyskuje obecnie dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej, a jej stan zdrowia wymaga kontynuowania leczenia. W ocenie jednak Sądu, podobnie jak w przypadku ojca J., faktyczna sytuacja finansowa jego matki jest lepsza niż stara się ona ją przedstawić. Ewidentnym jest bowiem, że działalność gospodarza B. J. jest powiązana z dochodową, prowadzoną od wielu lat działalnością gospodarczą jej ojca w zakresie kamieniarstwa, a przykładem takich nieformalnych więzi jest to, że – jak twierdziła B. J. – samochód marki C. należący do partnera biznesowego jej ojca został na nią zarejestrowany.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych J. J. (1) i B. J., kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania pozwanego (powoda wzajemnego) J. J. (2). Przedstawicielka ustawowa starała się wykazać, że koszty utrzymania syna wynoszą średnio 2645 zł miesięcznie, wliczając w to m.in. koszty wymiany mebli, koszty leczenia w tym stomatologicznego,

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjmując, że łączne usprawiedliwione utrzymanie J. J. (2) wynoszą około 1400 zł, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, ubrania i środków czystości, leczenia, nauki, zajęć dodatkowych, rekreacji, telefonu, fryzjera, a także udział w kosztach związanych z utrzymaniem mieszkania. Od czasu ustalenia ostatnich alimentów koszty te zdaniem Sądu uległy zwiększeniu, w szczególności, iż od ostatniej sprawy o alimenty do dnia wniesienia pozwu wzajemnego w niniejszej sprawie minęło dwa i pół roku, a do chwili orzekania cztery i pół roku, z uwagi na przedłużające się oczekiwanie na pomoc prawną w Wielkiej Brytanii. Pozwany (powód wzajemny) rośnie, a wraz z tym rosną jego usprawiedliwione potrzeby, w pełni zrozumiałą jest wzrost wydatków na żywienie chłopca, który jest obecnie dorastającym mężczyzną, wzrost liczby i związanych z tym kosztów zajęć pozalekcyjnych, wzrost wydatków na rekreację, spotkania z rówieśnikami. Oczywisty jest także wzrost cen w porównaniu z czasem poprzedniego ustalenia alimentów.

W tym miejscu podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, z tym, że stosownie do przepisu art. 135 § 2 k.r.i o. jego wykonanie w całości lub też w części może polegać na osobistych staraniach polegających na wychowaniu i utrzymaniu dziecka, co czyni tylko przedstawicielka ustawowa pozwanego (powoda wzajemnego), gdyż mieszka sama z synem i to na niej spoczywa głównie ciężar jego wychowania. Powyższe uzasadniałoby nierówny podział między rodziców ustalonych kosztów utrzymania J., z korzyścią dla B. J.. Sąd jednak uznał, że z uwagi na wiek chłopca, który nie wymaga takiej troski i pielęgnacji jak młodsze dzieci to większe zaangażowanie matki, choć oczywiście większe niż ojca, nie musi skutkować obniżeniem poniżej połowy jej udziału w kosztach utrzymania syna.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej.

Sąd uznał, że powód (pозwany wzajemny) nie udowodnił takiego pogorszenia swojej sytuacji życiowej, które uzasadniałoby obniżenie alimentów do kwoty 200 zł, co skutkowało oddaleniem jego powództwa w całości, zaś przedstawicielka ustawowa wykazała zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb syna, co skutkowało podwyższeniem alimentów o 150 zł. Zdaniem Sądu sytuacja materialna powoda (pозwanego wzajemnego) pozwala mu na poniesienie alimentów w powyższej wysokości, szczególnie, że zostały one ustalone na poziomie 10 % jego obecnych dochodów, które wynoszą w przeliczeniu 7000 zł. Nawet uwzględniając oczywiście wyższe wydatki na utrzymanie w Wielkiej Brytanii, wspomniane 10 % dochodów – jest w ocenie Sądu kwotą, którą ojciec ma możliwość przeznaczyć na utrzymanie syna, który ma prawo do równej stopy życiowej z obojgiem rodziców. Gdyby sytuacja finansowa rodziny J.

J. (1) była tak trudna jak przekonuje, nie podjąłby wraz z konkubina decyzji o wyprowadzce do odrębnego mieszkania, co zwiększyło koszty utrzymania jego rodziny niemal o 100 % (z 420 funtów miesięcznie jakie płacili bratu konkubiny do co najmniej 800 funtów miesięcznie, uwzględniając opłaty za mieszkanie, wodę, prąd, gaz i internet). Tymczasem powód (pozwany wzajemny) będąc co oczywiste zainteresowany losem swojej nowej rodziny nie uwzględnia w swych planach finansowych syna z poprzedniego związku, co nie mogło spotkać się ze zrozumieniem Sądu w niniejszej sprawie, który stoi na stanowisku, że ojciec winien na równi dbać o utrzymanie swoich dzieci i np. w 2014 roku mógł rozważyć odłożenie ewentualnego wyjazdu konkubiny z dzieckiem do Anglii, gdzie życie jest droższe - do czasu uzyskania własnej stabilizacji finansowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że alimenty w kwocie po 700 zł są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych powoda (pozwanego wzajemnego), któremu pozostanie na utrzymanie siebie i swojej nowej rodziny 90% własnych dochodów, co w połączeniu z kwotą możliwą do uzyskania ze sprzedaży przyznanej mu nieruchomości rolnej - pozwoli na zaspokojenie wydatków na utrzymanie nowej rodziny, ponoszonych wspólnie z konkubina.

Wobec uznania za nie udowodnione żądania pozwu wzajemnego ponad kwotę 700 zł podlegał on oddaleniu ponad tą kwotę.

Uściślając obowiązek powoda (pozwanego wzajemnego) wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 13 i 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398)

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.